

synes jeg at have faaet klaret den Uklarhed, jeg syntes der var i Bemærkningerne til Lovforslaget, og det har kun været det, jeg har tilsigtet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg er dog bange for, at det ærede Medlem ved sine Bemærkninger fremkalder nogen Uklarhed, thi eet er, hvad Loven fastsætter, noget andet er, hvilke Bestemmelser Kommunerne træffer vedrørende Ordningen, og det er muligt, at Kommunerne kan træffe en saadan Ordning, at de kun vil yde Hjælpen saaledes, at det bliver Medlemmer af Organisationerne, der faar Hjælp efter Organisationernes Undersøgelse. I det Tilfælde, at Kommunerne traf en saadan Ordning, fordi de mente, at det var den eneste Maade, hvorpaa de effektivt kunde kontrollere Ydelsen, saa vilde Loven for de vedkommende Kommuner virke saaledes, som det ærede Medlem i og for sig ikke finder rigtigt, men som maaske dog alligevel for de vedkommende Kommuner var den eneste tilfredsstillende Maade. Det drejer sig altsaa her om to Ting: den ene er Loven, den anden er Kommunernes Anvendelse af den.

Jørgen Berthelsen: Jeg mener, at Anvendelsen ligger i Kommunens Haand, selv om der er Organisationer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Nr. 4 opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Fattiglovens § 61.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 161).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis den store langvarige og desværre endnu ikke afsluttede Influenza- eller Spansk Syge-Epidemi var blevet taget under offentlig Behandling, saa vilde deraf have fulgt, at alle de Udgifter, som den medførte overfor Patienter, ikke for denne havde faaet Fattighjælps Karakter. Imid-

lertid vilde en offentlig Behandling af Epidemien have grebet stærkere ind i de paagældendes Forhold, end Lægerne fandt var nødvendigt, set fra Epidemiens Synspunkt. Derfor blev den ikke taget under offentlig Behandling. Deraf fulgte imidlertid atter, at de Udgifter, som den medførte ved Behandlingen af den ubemidlede Del af Befolkningen, kom til at faa Fattighjælps Karakter for denne. Alle maatte erkende, at dette var ubilligt, ikke mindst fordi Sygdommen rasede saa usædvanlig voldsomt, og fordi den hærgede ganske særlig indenfor de Kredse, hvor der var smaa Kaar. Ud fra denne Betragtning opfordrede Justitsministeriet, som ikke havde ment at kunne lade Epidemien tage under offentlig Behandling, men som nødig saa, at denne Undladelse fik den for Individerne beklagelige Virkning, Indenrigsministeriet til at fremsætte Forslag til Lov, hvorefter de Udgifter, som afholdtes til de vedkommende Patienter, ikke fik Fattighjælps Virkning, og saaledes blev da Lovforslaget fremsat i Folketinget. Det handlede da i Virkeligheden udelukkende om Patienternes retslige Stilling, efter at de havde modtaget Hjælp. I Folketinget blev nu dette dels udvidet derhen, at ikke blot Sygehjælp til den vedkommende Person, men ogsaa Udgifter, som afholdtes af det offentlige til Underhold for Familier, hvis Forsørgere var under Lægebehandling, ikke skulde betragtes som Fattighjælp. Denne Udvidelse var kun en Fortsættelse af Lovforslagets Indhold, som det fremsattes. Men der er tilføjet endnu et Afsnit, som ikke havde direkte Sammenhæng hermed, men som tog Sigte paa at fri Kommunerne for nogle af de Udgifter, som Sygdommen vilde paaføre dem. Det er det, som findes udtrykt i Lovforslagets § 3, som fastsætter, at Staten skal yde $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, som Kommunen faar i Henhold til §§ 1—2. Dette er ønsket udtrykt ikke direkte saaledes, at Staten bærer $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, hvad jeg for mit Vedkommende ikke vilde have haft nogen Betænkelighed ved, men paa Grund af Betænkeligheder fra anden Side saaledes, at Hjælpen ydes gennem de kommunale Hjælpekasser og derigennem medfører en Refusion af Statskassen paa $\frac{1}{3}$. Jeg tror, at man fra alle Sider vil erkende, at det er rigtigt, baade at Patienterne ikke lider Tab i medborgerlig Henseende ved den Sygdom, som er overgaaet dem, eller ved dens Behandling, dernæst at Kommunerne gennem Statstilskud lettes med Hensyn til de Udgifter, de har haft, og at